

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

részítése

Az ügy száma:	Pfv.VI.20.556/2020/6.
A tanács tagjai:	dr. Puskás Péter a tanács elnöke dr. Kocsis Ottilia előadó bíró dr. Csesznok Judit Anna bíró
A felperes:	felperes felperes címe
A felperes képviselője:	dr. Bali Papp Rita ügyvéd felperesi képviselő címe
Az alperesek:	I. rendű alperes I. rendű alperes címe II. rendű alperes II. rendű alperes címe III. rendű alperes
	II. rendű alperes címe
Az I. rendű alperes képviselője:	dr. Mészáros Ágnes ügyvéd I. rendű alperesi képviselő címe
A II-III. rendű alperes képviselője:	dr. Komáromi József ügyvéd II-III. rendű alperes képviselőjének címe
A per tárgya:	szerződés érvénytelensége
A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:	felperes
A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:	Kaposvári Törvényszék 1.Pf.20.729/2019/8/II.
Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:	F.i Járásbíróság 15.P.20.306/2018/25/I.

Rendelkező rész

- A Kúria a jogerős részítéletet hatályában fenntartja.

- Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesek részére személyenként 200.000 (kétszázezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.
- Az 1.097.200 (egymilliókilencvenhétezer-kétszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.
- A Kúria a II-III. rendű alperesek csatlakozó felülvizsgálati kérelmét visszautasítja.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] 2010. december 8-án rendelték el az I. rendű alperes felszámolását, amely eljárásban a felperes hitelező. Az I. rendű alperes 2005. augusztus 16-án adásvételi előszerződést kötött B.A. vevővel a F. 8248/4/A/13 hrsz.-ú ingatlan (a továbbiakban: ingatlan) adásvételére. A 2005. október 21-én nettó 20.800.000 forint vételáron megkötött adásvételi szerződésben a vevő B.A. családi vállalkozása, a II. rendű alperes lett, amely cég a szerkezetkész ingatlant befejezte, a használatbavételi engedélyt megszerezte, 2006 nyarán vendéglátó egységet nyitott. A II. rendű alperest a vételár megfizetésére jogerős ítélet kötelezte (Kaposvári Törvényszék 3.Gf.20.975/2012/4., Kúria Pfv.VI.22.142/2012/7.). A II. rendű alperes beruházására hivatkozással ráépítésre alapított tulajdoni igényét a bíróság elutasította, az ítéleti indokolás szerint az adásvételi szerződés korlátja volt a ráépítés jogcímén való tulajdonszerzésnek (Pécsi Ítéltábla Gf.IV.30.137/2013/8., Kúria Pfv.I.20.431/2014/6.). A II. rendű alperes által az adásvételi szerződés felbontása iránt indított per megszűnt. A 2013. május 1-től 2032. december 31-ig bérlő III. rendű alperes által 2014. október 15-én tett vételi ajánlatot az I. rendű alperes felszámolója visszautasította. Az új felszámoló (P.P.C. Kft.) az ingatlant 2016. október 6-án nettó 14.400.000 forint vételáron sikertelenül kísérelte meg értékesíteni. A második pályázati felhívásra érkezett legmagasabb vételi ajánlat nettó 8.640.000 forint volt.

[2] Az alperesek a 2017. szeptember 15-én az „ingatlan adásvételéről és egyéb járulékos kérdésekről” kötött megállapodással felbontották a 2005. október 21-én keltezett adásvételi szerződést; az I. rendű alperes elismerte a II. rendű alperes igényét ráépítés címén 35/100 tulajdoni illetőségre; a III. rendű alperes a tulajdoni illetőségeket megvásárolta az I. rendű alperestől nettó 5.635.008 forint, II. rendű alperestől nettó 3.004.992 forint vételáron. A III. rendű alperes tulajdonjoga 2017. október 24-én hozott határozattal bejegyzést nyert az ingatlan-nyilvántartásba.

[3] A felperes az ingatlan nem nyilvános értékesítése miatt a felszámolási eljárásban kifogást terjesztett elő az értékesítés megsemmisítése, az eredeti állapot helyreállítása, a felszámoló felmentése érdekében a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Csődtv.) 51. § (3) bekezdés alapján. A Kaposvári

Törvényszék az 1.Fpkh.12/2018/28. számú végzésével a kifogást elutasította, a felszámolót felmentette. A Pécsi Ítéltábla az Fpkhf.IV.45.068/2019/2. számú jogerős végzésével az elsőfokú bíróság végzésének fellebbezett részét megváltoztatta: a felszámoló felmentését mellőzte.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[4] A felperes a keresetében a 2017. szeptember 15-i megállapodás érvénytelenségének a megállapítását kérte arra hivatkozással, hogy a szerződés feltűnő értékaránytalanságban szenved, illetve semmis, mert jogszabályba ütközik, jogszabály megkerülésével kötötték és nyilvánvalóan jóerkölcsbe ütközik. Hatálytalansági keresetet is előterjesztett a szerződés fedezetelvonó jellegére hivatkozással.

[5] Az I- III. rendű alperesek az ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték.

Az első- és másodfokú ítélet

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperesek között 2017. szeptember 15-én létrejött megállapodás semmis; megkereste az illetékes földhivatalt az eredeti ingatlan-nyilvántartási állapot helyreállítása érdekében. Az indokolása szerint a megállapodás tilos szerződés, a Csődtv. 49. § (1) és a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 229. § (1) bekezdésébe ütközik, illetve e rendelkezések megkerülésére irányult. Kifejtette, hogy a 2005. október 21-i adásvételi szerződést felbontásával az ingatlan mentesült a tulajdonjog fenntartással történő eladás terhe alól, az I. rendű alperes felszámolási vagyonába került, azt a felszámoló csak a Csődtv. 49. § (1) bekezdésében rögzített módon, nyilvánosan a forgalomban elérhető legmagasabb áron értékesíthette volna, pályázat vagy árverés keretében. Amikor a ráépítés címén megszerzett tulajdonjogról rendelkeztek, a II. rendű alperes olyan jogot tett vitássá, az I. rendű alperes pedig olyan jogot ismert el, amelyről jogerős bírósági ítélet mondta ki, hogy nem illeti meg a II. rendű alperest. A szerződés több szempontból is jóerkölcsbe ütközik, így a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:96 § alapján is semmis. A társadalom általános erkölcsi értékítéletét sérti a II-III. rendű alperesnek az a magatartása, hogy a tagok és ügyvezetők személye révén egymással összefonódásban álló gazdasági társaságok közül a II. rendű alperes helyett a III. rendű alperes a szerződéssel úgy szerzett tehermentes tulajdonjogot az ingatlanon, hogy az I. rendű alperes részére jogerős ítéletben megállapított 26.605.054 forint és járulékai helyett nettó 7.156.460 forint bevétel realizálódott. Jóerkölcsbe ütközik, hogy a felszámoló a jogerős bírósági ítéletek és a hitelezői igényeket csak részben fedező felszámolási vagyon ellenére hozzájárult a jogügylet létrejöttéhez.

[7] A másodfokú bíróság az alperesek fellebbezése folytán meghozott részítéletében az elsőfokú bíróságnak a semmiségi keresetre vonatkozó rendelkezéseit részítéletnek tekintette, azt megváltoztatta, a keresetet e körben elutasította, a további jogcímeken előterjesztett keresettel kapcsolatosan az ítéletet a perköltségre is kihatóan hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróságot ebben a körben új eljárás lefolytatására, új határozat hozatalára utasította; mellőzte az illetékes földhivatal megkeresését az eredeti állapot helyreállítása iránt, a perköltséget pedig csak megállapította. Az indokolásában rögzítette, hogy a felperes az

elsődleges keresetével a megállapodást a Ptk. 6:95 § tilos szerződés jogcímére hivatkozással támadta, megsértett jogszabályhelyként a Csődtv. 49. § (1) bekezdését jelölte meg. A kereset nem a Csődtv. 49. § (5) bekezdés szerinti kereset, amely a Ptk. szabályozásán felül biztosít megtámadási jogot az érdekelt fél részére. Nem kizárt, hogy az arra jogosult a Ptk. alapján semmisségre hivatkozással terjesszen elő keresetet. Abban az esetben azonban, amennyiben a keresetben előadottak a Csődtv. 49. § (5) bekezdésének felelnek meg, a Ptk. szabályai alapján nem vizsgálható a kereset. Nincs arra lehetőség, hogy a Csődtv. 49. § (5) bekezdésében írt jogvesztő határidő elmulasztása után a Csődtv. törvényi tényállásában foglalt magatartás alapján a fél a Ptk-ban megjelölt érvénytelenségi okra hivatkozással támadja a felszámoló által kötött szerződést (Kúria Gfv.VII.30.035/2019/9.). Az elsődleges kereset alapjaként megjelölt jogszabálysértés a Csődtv. szerinti értékesítési szabály megsértésére visszavezethető jogszabálysértésen alapul, a kereseti kérelem ezzel fennálló tartalmi azonosságából következően a felperes kereseti kérelme alaptalan, a megjelölt jogszabálysértés, a Ptk. semmisségre vonatkozó szabályai alapján nem foghat helyt. A Csődtv. a nyilvános értékesítésre vonatkozó szabályok megsértéséhez nem fűzi a semmisség jogkövetkezményét, hanem emiatt a Csődtv. 49. § (5) bekezdésében meghatározott jogvesztő határidőn belül az arra jogosultak részére megtámadási lehetőséget biztosít. A fentiek miatt, kizárólag a nyilvános értékesítésre vonatkozó szabályok megsértésének jogkövetkezményeként a Ptk. 6:95 § nem alkalmazható. A speciális – jogvesztő határidő elmulasztásával járó – megtámadás elmulasztása nem ad lehetőséget ugyanezen tényre alapított jogszabálysértésre, mint a Csődtv. 49. § (1), (5) bekezdése szabályaira hivatkozással a Ptk. 6:95 §-ban foglaltakra alapított semmisségi okra hivatkozással a szerződés megtámadására.

[8] A jogerős részítélet szerint nem sért jogszabályt, az az rPp. 229. § (1) bekezdését megkerülő magatartás, hogy a III. rendű alperes annak ellenére elismerte a II. rendű alperes ráépítés jogcímén történt tulajdonjog szerzését, hogy azt a bíróság jogerős ítélete elutasította. Az elutasítás a 2005. október 21-i szerződés tartalmára tekintettel történt, amely adásvétel jogcímén igazolta a tulajdonszerzést. A bíróság jogerős ítéletét anyagi igazságnak kell tekinteni, azonban attól a felek egyezséggel eltérhetnek, ha az mások érdekeit nem sérti.

[9] A szerződés nyilvánvaló jóerkölcsbe ütközése, mint semmisségi ok kisegítő jogcímként alkalmazható, a jogszabályokban nem nevesített, de a társadalom értékítéletébe, az általánosan elfogadott erkölcsi normákba ütköző szerződések esetén. A Csődtv. 49. § (5) bekezdésben meghatározott jogszabálysértések ezért – önmagukban – nem adnak alapot a szerződés jóerkölcsbe ütközésének megállapítására, ahhoz többlet tényállás szükséges. A jóerkölcsbe ütközés objektív és szubjektív elemek együtt hatásaként valósul meg. A szerződést kötő felek szándékának, a szerződéssel megvalósítani kívánt célnak is meghatározó szerepe lehet. A másodfokú bíróságot nem kötötte a felszámolási eljárásban a kifogásról meghozott döntés, elfogadta a Pécsi Ítéltábla Fpkhf.IV.45.068/2019/2. számú végzésének az indokait, miszerint, ha olyan jogszabály téves értelmezése vezet jogszabálysértő intézkedéshez, amely értelmezésében a bírósági gyakorlat nem egységes, azt a magatartás értékelésekor nem lehet figyelmen kívül hagyni. Az adós tulajdonára feljegyzett, a tulajdonjog fenntartással történő eladás tényéről, a joghatásáról az ingatlan felszámolási eljárásban történő értékesítésekor az ítélkezési gyakorlat a szerződés megkötésekor nem volt egységes. A Pécsi Ítéltábla megítélése szerint a felszámolónak nem volt felróható a jogszabálysértés, az ingatlanra vonatkozó háromoldalú megállapodás megkötésével célja nem a hitelezők érdekeinek megsértése volt, hanem a – mintegy 7 éve folyó – felszámolási eljárás mielőbbi, jogvita nélküli lezárása. Nem hagyható figyelmen kívül az a tény sem, hogy az ingatlan vételára nem volt alacsonyabb a korábbi pályázati kiírásokban meghirdetett

vételárnál és a megállapodás tényleges, azonnali bevételt eredményezett az adós felszámolási vagyonában. Ilyen körülmények között pedig a jóerkölcsbe ütközés megállapításához hiányzik az a többlet tényállási elem, amely szerint a szerződés megkötésének célja a felszámolási vagyonhoz tartozó vagyonelem egy részének a hitelezők előli elvonásában lenne megjelölhető. A ráépítés folytán keletkezett tulajdonjogi viszonyok rendezésre szorultak, ennek bíróság ítélettel való megállapítását a 2005. október 21-i szerződés tartalma akadályozta, a nyilvános pályázati kiírás két ízben eredménytelen maradt, és az ingatlan vételére a nyilvános pályázati kiírásban meghirdetett vételárnál nem volt alacsonyabb, így nem többlet körülmény az sem, hogy a III. rendű alperes ügyvezetője a II. rendű alperes ügyvezetőjének gyermeke.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[10] A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős részítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyó határozat hozatalát kérte. Megsértett jogszabályként jelölte meg a Ptk. 6:95. §-t [*Tilos szerződés*], a 6:96. §-t [*Jóerkölcsbe ütköző szerződés*], az rPp. 229. § (1) bekezdését és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § [*A bizonyítás eredményének mérlegelése*] (1) bekezdését. A jogszabálysértést azzal indokolta, hogy a másodfokú bíróság iratellenesen és a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésével jutott arra a téves jogi következtetésre, hogy a megállapodás tekintetében nem állnak fenn semmisségi okok. Téves az a megállapítás is, hogy nem jelenti a hitelezői érdekek sérelmét a tulajdoni igény, jogerős ítélet ellenére történt elismerése, a meghirdetett vételár harmadán és a nyilvánosság megkerülésével történt értékesítés. Nem pusztán a Csődtv. 49. § (1) bekezdésében foglalt szabályok megsértésére hivatkozott, hanem olyan többlet tényállási elemre, amely alapján megállapítható, hogy a felek szándéka a jogszabály megkerülésére irányult, ezért a Ptk. 6:95. § alapján a szerződés semmis. Azzal, hogy a felszámoló elismerte a II. rendű alperes tulajdoni igényét ráépítés jogcímen, dologi jogcímen juttatott vagyonrészt a felszámolási vagyonból, noha legfeljebb hitelezőként érvényesíthető kötelmi igény keletkezhett a beruházással összefüggésben. Ezzel a felszámoló megkerülte nemcsak a nyilvános értékesítés, hanem a Csődtv. 57. § (1) bekezdésében meghatározott kielégítési sorrend szabályát is, jogtalanul előnyben részesítve a II. rendű alperest a többi hitelezővel szemben. Az adásvételi szerződés felbontásával a II. rendű alperes ráépítési követelése nem vált jogszerűvé. Annak van jogi jelentősége, hogy az építkezés befejezésekor kinek a tulajdonban állt a ráépítéssel érintett ingatlan. A felperes jóerkölcsbe ütközés mellett felhozott érvei szerint a Kúria Gfv.VII.30.286/2019/4. számú határozatával a Pécsi Ítéltábla végzését hatályon kívül helyezte és a felszámoló felmentéséről határozott, így megalapozatlanná váltak azok a megállapítások, amelyekre a másodfokú bíróság a kereset elutasításának indokaként hivatkozott. A másodfokú bíróság nem vette figyelembe és nem értékelte a felperes által hivatkozott többlet tényállási elemeket a ráépítés kapcsán. Téves jogértelmezés a részéről, hogy a 2005. október 21-i adásvételi szerződés felbontása miatt a ráépítés folytán keletkezett tulajdoni igények rendezésre szorultak: az az irányadó, hogy a ráépítéskor a felek között szerződéses jogviszony állt fenn, amelynek megszűnése esetén az elszámolásra vonatkozó kötelmi igény keletkezhett. A II-III. rendű alperes esetében a közeli hozzátartozói viszony nem csak az ügyvezetők személyében áll fenn, hanem a tulajdonosok között is. Valótlan és iratellenes az a megállapítás is, hogy a nyilvános pályázati kiírásban meghirdetett vételárnál (ami 14.400.000 forint) nem volt alacsonyabb a megállapodásban meghatározott vételár. Ugyanekkor ennek nem volt jogi relevanciája, mert a tulajdonjog fenntartással történő eladás tényére tekintettel a felszámoló nem volt jogosult meghirdetni az ingatlant. A másodfokú bíróság nem értékelte többlet

tényállási elemként azt sem, hogy a II. rendű alperes köztes tulajdonszerzése révén a III. rendű alperes a vételárnak csak egy részét fizette meg az I. rendű alperes részére, a 26.605.054 forint vételárhoz képest 5.635.008 forint + áfa összegért szerezte meg az ingatlan tulajdonjogát. A felperes a perben igazolta, hogy az ingatlan értéke szerkezetkész állapotban 20.000.000 forint. A felperes 2018. november hónapban két üzletet is értékesített ezen a vételáron szerkezetkész állapotban. A másodfokú bíróság ezen adat értékelésére sem tért ki az indokolásában. Mindemellett a II-III. rendű alperesek 13 éve használják az ingatlant a F.i kikötői üzletsoron étteremként használati díj nélkül.

[11] Az alperesek a felülvizsgálati ellenkérelmeikben kérték – érdemében – a jogerős részítéletet hatályában fenntartani. Az I. rendű alperes szerint a szerződés a Csódtv. 49. §-ba ütközés miatt a Ptk. 6:95. § alapján semmisnek nem tekinthető, a nyilvános értékesítés szabályainak megsértéséhez a Csódtv 49. § (5) bekezdése más jogkövetkezményeket fűz. A felperes sem keresetében, sem a perfelvételi nyilatkozatában nem hivatkozott más jogszabály megsértésére. A Pp. 229. § (1) bekezdése nem vonja el a felektől a jogot, hogy az ítélethozatalt követően a jogviszonyaikat közös megegyezéssel módosítsák, illetve megszüntessék. A tulajdonjog fenntartással történt eladás ingatlan-nyilvántartásban feljegyzett ténye a felszámoló rendelkezési jogát korlátozta. A vevő fizetéseképtelensége miatt a szerződéses vételár sikertelen végrehajtását követően megkötött megállapodás szerinti vételár a pályázati eljárásban elért legmagasabb nettó 8.640.000 forint ajánlatra tekintettel reális. A II-III. rendű alperesek kiemelték, hogy Kúria nem hozhat a jogerős részítéletet hatályon kívül helyező és az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyó határozatot. A felülvizsgálati kérelem tartalmi hiánya, hogy a felperes nem jelölt meg anyagi jogi törvényi rendelkezést, kötelező szabályt, amelybe a keresettel támadott megállapodás ütközött, vagy amelynek a megkerülésével kötötték a felek. A megállapodás nem tekinthető jóerköcsbe ütközőnek sem. A vételár megfelel a nyilvános pályázaton elért legmagasabb ajánlati árnak, azon alapul a megállapodás a II. rendű alperessel, mint ingatlannyilvántartáson kívüli társtulajdonos elővásárlási jogosulttal, a családi jogi kapcsolat pedig csak a vevők oldalán áll fenn.

[12] A II-III. rendű alperesek csatlakozó felülvizsgálati kérelemmel támadták a jogerős részítélet perköltségre vonatkozó, azt csupán megállapító rendelkezését.

A Kúria döntése és jogi indokai

[13] A felülvizsgálati kérelem nem alapos, a jogerős részítélet a hivatkozott okokból nem jogszabálysértő.

[14] A Kúria a II-III. rendű alperesek felülvizsgálati ellenkérelmének érvei ellenében rögzíti, hogy a felülvizsgálati kérelemnek a Kúria döntésére vonatkozó határozott kérelme megfelelt a Pp. 413. § (1) bekezdés *d)* pont szerinti tartalmi követelményeknek. A Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott, a Pp. 424. § (3) bekezdése szerinti határozatának rendelkező része a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése és a jogszabályoknak megfelelő új határozat hozatala. A jogszabályoknak megfelelő új határozatot a Kúria a jogerős ítélet helyett hozza, tartalma ennek megfelelően lehet a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az, hogy ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

[15] A Kúria rögzíti, hogy a másodfokú bíróság részítéletével érdemben a semmisségi okokra alapított keresetet bírálta el, az el nem bírált kereseti kérelmekről az elsőfokú bíróság az új eljárásban dönt. A felülvizsgálati kérelem érveit a Kúriának erre figyelemmel kellett értékelnie.

[16] A másodfokú bíróság által is felhívott Gfv.VII.30.035/2019/9. számú határozatban kifejtettek a Kúria joggyakorlatát tükrözik. A Csődtv. 40. § (1) és a 49. § (5) bekezdésében szabályozott hitelezői igényérvényesítés alapjául szolgáló törvényi tényállás nem alapozza meg a jogvesztő határidő elmulasztása miatt az igény Ptk. alapján történő érvényesítését jogszabálysértésre és jogszabály megkerülésére, valamint a szerződés nyilvánvalóan jóerkölcsbe ütköző voltára hivatkozással. (EBH2012. P. 17., EBH2013. G.5.) A felperes a semmisségi keresetének eredményessége érdekében a felülvizsgálati kérelmét is kizárólag olyan tényállásra alapította, amely a Csődtv. szerinti megtámadást alapoz meg. A Csődtv. 40. § (1) bekezdésében szabályozott igényérvényesítési ok az, ha az adós által kötött szerződés a vagyonának csökkenését úgy eredményezte, hogy az adós szándéka a hitelező(k) kijátszására irányult, vagy annak tárgya egy hitelező előnyben részesítése. A Csődtv. 49. § (5) bekezdésében szabályozott igényérvényesítési ok az, ha a felszámoló az adós vagyontárgyait nem nyilvánosan, pályázat vagy árverés keretében értékesíti. Ebben a tekintetben nincs jogi jelentősége a kereset megalapozásában annak, hogy a felszámoló eljárását a bíróság a Csődtv. által szabályozott eljárásban a Csődtv. rendelkezései tükrében miként ítélte meg. A Kúria a Gfv.VII.30.286/2019/4. számú határozatában a felszámoló magatartásának a lehetséges jogkövetkezményeit vonta le azzal, hogy a felszámolót a tisztségéből felmentette. A Csődtv. alapján a hitelező felperes által kifogással indított jogvitát zárt le amiatt, hogy a nyilvánosság hiányzott az értékesítési eljárásból.

[17] A felperes vételárral kapcsolatos érvei a semmisségi kereset megalapozására alkalmatlan érvek. Ha a szolgáltatás és az ellenszolgáltatás értéke között feltűnő az értékaránytalanság, az a Ptk. 6:89. § (3) és a 6:98. § (1) bekezdése alapján a szerződés megtámadására adhat alapot, ez esetben az érvénytelenség feltétele a megtámadási jog eredményes gyakorlása [Ptk. 6:89. § (1) bekezdése]. A keresettel támadott megállapodás tárgyává tett ingatlan azt megelőző használati viszonyai pedig a másodfokú bíróság által részítélettel elbírált semmisségi keresetet nem érintik.

[18] A felülvizsgálati kérelem ráépítéssel kapcsolatos érvei ellenében mutat rá a Kúria arra, hogy a ráépítés időpontjában, az építkezés befejezésekor (ahogyan a megállapodás megkötésekor is) az I. rendű alperes tulajdonában állt az ingatlan. A tulajdonosnak rendelkezési joga [A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 112. § (1) bekezdése] van a tulajdon tárgya felett, ezért az rPtk. ráépítéssel kapcsolatos szabályait csak akkor lehet alkalmazni, ha a felek a ráépítés jogkövetkezményeinek a kérdésében nem állapodtak meg (Ptk. 137. § (3) bekezdése, PK. 7.). Az adós vagyonának az értékesítésére, ennek érdekében a felszámoló tevékenységére vonatkozó rendelkezések a Ptk. szabályaihoz képest különös, alkalmazási elsőbbséget élvező Csődtv. rendelkezései, azok megsértéséhez is a Csődtv. 49. § jogkövetkezményei fűződnek.

[19] Az anyagi jogerőnek az rPp. 229. § (1) bekezdésébe foglalt eljárásjogi szabálya azt zárja csak ki, hogy ugyanabból a tényalapról származó ugyanazon jog iránt ugyanazok a felek – ideértve azok jogutódait is – egymás ellen új keresetet indíthassanak, vagy az ítéletben már elbírált jogot egymással szemben egyébként vitássá tehessék. A jogerős határozat

jogkérdésben való állásfoglaláson alapult, így alaptalanul hivatkozott a felperes jogszabálysértésre a bizonyítás eredményének mérlegelése körében.

[20] A Kúria a kifejtettekre tekintettel a jogerős részítéletet a Pp. 424. § (1) bekezdés alapján hatályában fenntartotta.

[21] A Pp. 419. § (1) bekezdésének második mondata alapján csatlakozó felülvizsgálati kérelmet a fél csak akkor terjeszthet elő, ha maga is jogosult lett volna felülvizsgálatot kérni. A másodfokú bíróság a részítéletében a perköltség viseléséről nem határozott, a Pp. 386. § (3) bekezdése alapján a részítéletbe foglalt, az elsőfokú bíróság ítéletét részben hatályon kívül helyező végzésében csak a perköltség, a meg nem fizetett illeték és az állam által előlegezett költség összegét határozta meg, azok viselése, illetve megfizetése kérdésében az új eljárásban az elsőfokú bíróság dönt. E rendelkezés ellen a Pp. 406. § (1)-(2) bekezdése értelmében, a 407. § (1) bekezdés e) pontja szerint felülvizsgálatnak helye nincs, ezért a Kúria a II-III. rendű alperesek csatlakozó felülvizsgálati kérelmét a Pp. 415. § (1) bekezdés d) pontja alapján visszautasította.

[22] A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmét véglegesen elbírált, az alapján a jogerős részítéletről érdemben határozott, ezért a Pp. 424. § (4) bekezdés nem volt alkalmazható, a felülvizsgálati eljárással kapcsolatban felmerült költségekről is határoznia kellett. A felperes a Pp. 405. § (1) bekezdése és a 364. § utaló szabálya szerint alkalmazandó 83. § (1) bekezdése alapján köteles az alperesek ügyvédi munkadíjból álló, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2), 3. § (2), (5)-(6) bekezdése alapján, a kifejtett képviseleti tevékenységgel arányban meghatározott felülvizsgálati eljárási költségét megfizetni. A felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés b) pont alapján illetékmentes, az 56. § (1) bekezdés szerint illeték fizetésére nem kötelezhető, a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján ezért a felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

[23] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 405. § (2) bekezdés utaló szabálya folytán alkalmazott Pp. 376. § (1) bekezdés alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[24] E határozat ellen a felülvizsgálat lehetőségét a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pont zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2021. április 20.

Dr. Puskás Péter s.k. a tanács elnöke, dr. Kocsis Ottilia s.k. előadó bíró, dr. Csesznok Judit Anna s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

Sz.Sz.

bíróági ügyintéző